

 Pár nevalných drbů z Valné (str. 2)

13. 11. 2008

pÚvodník / VH: *Pastva pro oči* * ČUK / Postřehy z XIX. VH * Tip na / Výzdobu Technické

e-GAG

knihovny v Praze * Kdo-Kde-Kdy-Kam-Co-Jak-Komu (a) Proč / Zdeněk Hofman, Češi na webu *caricaturque*, Jiří Slíva, Malostranská beseda, Marie Plotěná (A), Vlasta Švejdová (B) * Malý slovník katalogů / „U2“ jako Dva z Ukrajiny * Dokument / František Skála: *Humoru se jen tak dotýkám* * Z pošty / Otto

Schubert * Kapitoly / *Košťář* ve Švajcu * Komiks-News #89 * Ze světa / Rumunsko, Británie, Francie, Turecko, Portugalsko, Chorvatsko, Polsko * Časopisy / *Sorry č. 08-11* * Blíženci / Ostatková střelba po pěti letech * Výsledky / Nepál * Propozice / Belgie, Německo, Azerbajdžan * **KALENDÁRIUM...**

ČUK vydává GEK * týdeník České unie karikaturistů * VI. ročník * (Zprávy ČUK č. 303 <http://cuk.dreamworx.cz>)

Číslo 08 / 46

OBRÁZKY: HANUŠIČ, BARABANŠČIKOV, KUSTOVSKIJ, KAZANEVSKY, LOKTĚV, NACARO, BOROT, BOGDANOV, VITAS, CURANOVA, CRIHANA aj.

pÚvodník / *Pastva pro oči*

Kam oko dohlédne, samý *Mimopražák!* I tak lze pohlížet na níže či vedle se nacházející fotku. *Pastva pro oči* (tedy jen pro oči *Bystrozrakého*) spočívá nejen v tom, že za skly

sálu se ve vlnách *Stříbropěnné zrcadlí* naše *Zlatá kaplička* (neplést s kampeličkou!)

Ale také v tom, že v hladinkách moků lze spatřit odrazy tváří nám nad jiné drahých bytostí - kolegů, kteří přichvátali na perutích své lásky k svému milému ČUKu z velkých dálek...

Taková *Holečková* (v červeném dresu, který si vybrala tak, aby ladil se zbrusu novými ubrusy, jimiž restauratér na počest našeho sle-

tu vybavil Mánes) letos vyhrála neoficiální klání. Soutěž o člena dorazivšího z nejvzdálenější lokality jen proto, že loňský vítěz a čestný člen Vico tentokrát pozdravil naši sešlost ze své východní dálky jen písemně. Černo-bílá brněnská dvojice *Mlejnková - Plotěná* byla, jako obvykle, obklopena *Janem Hrubým* z pod Trosek - v nenápadném maskovacím kabátci sedí jejich někdejší spolužák (na snímku vpravo). Pánové v pozadí, co je ani nerozeznáte, byly pod lupou identifikováni jako ti z Kolína a z Říčan,

resp. i nějací Pražáci... S takovým místem pobytu byli však mimo soutěžní mísu. Nuže - tolik dlouhé věty k p(ú)vodnímu snímku **Bohouše Šíra** a nyní už jen krátkými dávkami dalších slov k jiným pozoruhodnostem z našeho výročního setkání... (edY)

ČUK / Postřehy z obou kapes k VH 2008

Koštýř umí...

Předseda ČUK v programu mj. přednesl plénu zdravici, zaslanou nám kolegou **Jiřím Koštýřem**, trpícím odlukou od kolektivu v dalekém horském státečku. Celý text naleznete v rubrice „Do vašich arch(L)ivů“. Chlapíkovi, který od svého zvolení do předsednictva ČUK ještě nebyl přítomen na žádné valné hromadě, odvážný tah opět vyšel. Přítomní jeho dopis s omluvou přijali potleskem a zvolili ho i v nepřítomnosti do nového (starého) předsednictva jednomyslně. Uvidíme, čím Koštýř překvapí za rok!

Mirek Barták a jeho příspěvek unii!

Jak to napsat a zůstat věcně nezúčastněný? Zkusme to: Kovařík svěřil přítomným, že dotaci určenou vítězi letošního bienále Humorest, tento člověk vzápětí ponechal pokladníkovi ČUKu jako **mimořádný finanční příspěvek České unii karikaturistů**, jíž po celá dlouhá první léta předsedoval. Děkujeme od srdce i od kasičky.

Nové adresy!

Nezapomeňte na to, aktualizovat své kontakty. Pište na adresu edYtora e-GAGu. Listiny k tomu určené u vchodu do sálu zůstaly nedotčeny. Jak tvrdí pokladník, tak „u prezentace byl fofr, všichni se tlačili, fronta byla zprava i zleva. Ani jsem všem nestačil dát nové legítky. Utekli.“

Co víme, tak někteří odešli i bez zaplacení (letošních příspěvků: třeba bouřlivák Kratochvíl).

Cena e-GAGu Marii Plotěné!

V rámci VH došlo i k malé slavnosti, když edYtor před otevřeným sálem předal **Marii Plotěné**

„**Cenu e-GAGu**“ (diplom a publikaci: Svatopluk Pitra) kterou získala za své práce zaslané do letošní mezinárodní soutěže **Fór pro FOR**. Kolegyně z Brna převzala taktéž obálku s načervenalou státovkou, kterou však od ní vzápětí převzal pokladník ČUKu Roman Jurkas, jako dar České unii karikaturistů. Předseda Kovařík pak projevil do mikrofonu jistou obavu, aby věnování odměn u vítězů cartoonistických soutěží pokladně ČUKu nenabývalo epidemické povahy. Ujistili jsme ho, že to nehrozí...

Členské příspěvky: zase až za rok?

V diskusi se chvíli pitval „rozpočet“ ČUKu, neboť se ukázalo, že v pokladně sice máme pořád dostatečnou rezervu na činnost, ale finanční uzávěrka za rok 2007 skončila asi dvaapůltisícovým deficitem. Byla možnost ještě na této VH navrhnout, resp. i schválit zvýšení členského poplatku jako zcela základního zdroje peněz pro naši smysluplnou existenci.

(Do závorky. Čtenářům e-GAGu, neválejícím se s námi na hromadě, nutno dodat: málem polovinu výdajů ČUK pohltí jeho prostá existence: musíme mít účet u banky a musíme si platit služby účetní. Tak už to prostě je ze zákona. Také ostatní výdaje jsou převážně jen ty nutné, související s provozem a s rozesíláním informací, počínaje drobnými příspěvky autorům z ČUK na katalogy Salonů a konče členským gulášem na VH. Platí, že vlastní práce členů ČUK - běhání a vyřizování záležitostí pro ČUK, různá jednání, psaní článků do GAGu, atp. je vykonáváno bez-

**platně. Proplácení se jen některé materiální náklady, ale ne třeba občerstvení na poradách před-
sednictva a už vůbec ne jízdné za ČUKověcmi po metropoli).**

Nakonec jsme se rozhodli neřešit bez důkladnějšího rozboru současné struktury členstva (důležitý bude náš demografický vývoj v několika příštích letech!) výšku členských příspěvků na tomto setkání, ale pověřit předsednictvo, aby předložilo příští Valné hromadě vějíř návrhů s patřičným zdůvodněním a s předpokládanými efekty - z nichž pak vybereme ten nejlepší.

Nabízejí se nejméně čtyři varianty:

a) ponechat vše tak, jako dosud (peníze pro ČUK získávat ve větší míře jinak - a jak)

b) ponechat výši poplatků tak, jak je a zvýšit věkové hranice obou kategorií (dnes je to do 65 let, pak důchodců do 70 let a poté už je členství bezplatné)

c) zvýšit poplatky (nejspíš jak ty základní, tak ty pro „starší“ členy - otázkou zůstává o kolik?)

d) mix: ponechat či zvýšit poplatky, ponechat či zvýšit hranice a k tomu přidat placení i pro třetí kategorii. Nejstarších osob bude stále přibývat. Počítá se dejme tomu s nejnižším členským ročním poplatkem (třeba Kč 200,-)

Na to máme ještě rok (předsednictvo méně) a můžeme zatím pozorovat, jak se stoupající ceny čehokoliv podepisují na stavu naší pokladny. Pro příští rok tedy platí, že budeme v listopadu platit tolik co letos, maximálně se někomu mírně uleví, když mezitím dosáhne 66 let.

Blíženci / Slavný Ostatkův vtip se zalíbil Ukrajinci Goutsolovi!

Repríza po pěti letech

Tzv. „Velká rána“, třeba milionový lup z přepadení banky, skrývají obvykle lupiči delší dobu, než začnou kořist pomalu pouštět do oběhu.

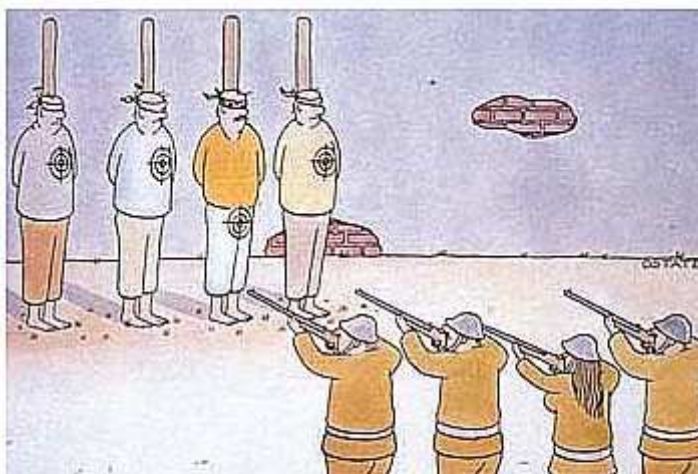
Oleg Goutsol počkal pět let a kořist, úspěšný vtip ze soutěže Aydin Dogan (Ostatkovo předlistopadové dílo, které u nás zná snad každý jen trochu odrostlý karikaturista) pustil už v roce 2003 do jiné soutěže - v rumunském Galarasi. Ženě přikreslil děti (motivační prvek!), živé odsouzence nahradil terči na střelnici. Ještě měl ovšem obrátit hlavě a střílet zleva do prava, aby to tak nebylo do očí.

Co k tomu dodat? Snad jen, že tušíme, co bude po odkrytí tohoto „dvojníka“ následovat: autor buď bude mlčet, anebo zveřejní rozhořčené odmítnutí, že by se dopustil vědomého plagování. A dopředu také víme, že mu to budeme buď věřit anebo nevěřit. (g-men)

Kvůli různým názorům na „dvojáky“ resp. „trojáky“, které se ve světě i v GAG-poště objevují vlastně neustále, se nejspíš vrátíme nějakým větším, souhrnným materiálem v některém mimosezónním čísle GAGu.

Víme, že o tom už bylo dost napsáno

a že jsou na problém názory dost vyhraněné. Máte-li pocit, že by mělo být k tomu řečeno ještě něco, neváhejte, a napište. Uveďte klidně i příklady, které znáte ze své vlastní kreslířské tvorby, nebo i ukázky odjinud, na které jste třeba náhodou narazili. Těšíme se. (G-men)

AYDIN DOGAN-1988

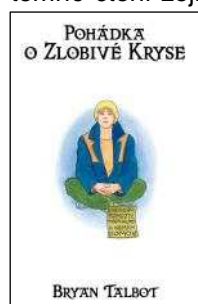
CALARASI-2003

Na **KomiksFEST!u** odprezentovali autoři a vydavatelé spoustu nových knížek a sborníků. Z těch, které jsem tu ještě nepředstavil, to jsou především **Donžon** a **Pohádka o zlobivé kryse**. Jednu z prvních reportáží z KomiksFEST!u najdete [zde](#). Nejdřív ale výsledky cen Muriel, byť je tam najdete taky: Nejlepší zahraniční knihou, která u nás vyšla, je **Černá díra** Charlese Burnse, českou komiksovou knihou roku je **Bomber Jaromíra 99**. Nejlepší krátký příběh nakreslil Tomáš Kučerovský (Ptačí perspektiva). Nejlépe přeloženým komiksem je **Jak si nahrabat jako pornohvězda** díky Richardu Podanému, cenu za nejlepší propagační počin si předali pořadatelé sami sobě. Nejlepší lettering se povedl Motu v šestém dílu **Padoucnice** Davida B., loňského hosta festivalu. Nejlepší strip **Hovory** z Residence Schlechtfreund **Džiana Babana** a **Vojtěcha Maška** stále vychází v časopise **A2**, rovněž pozice nejlepšího scénáristy a kreslíře se od loňska nemění – zůstává jím **Jiří Grus**, jehož sobotní **Volemanovy příhody** už v **Deníku** navzdory tomu nebo spíš právě proto nechtějí... Uvedení do síně slávy se dočkal vytrvale čekající **Vlastislav Toman**.

Parodický epos **Donžon** u nás dospěl ke svému pátému dílu **Dračí hřbitov** díky nakladatelství Argo, které sérii převzalo po skončivším Motu. Jde o první díl z epochy **Soumrak**, která zachycuje fantastickou zemi Terra Amata ve velmi neutěšeném stavu. V tom se nacházejí i populární hrdinové známí z epochy **Zenit**. **Marvin** odchází jako slepý **Král Prach** na poslední cestu a na **Herberta** se raději ani neptejte. Ani **Donžonu** se už neříká **Donžon**... Ty tam jsou desítky gagů z předchozích dílů, kterým jste se smáli nahlas. Změnila se i kresba, na které se tu s **Trondheimem** podílí spoluscénárista **Joann Sfar**. **Dračí hřbitov** je i přes vsudypřítomný humor nečekaně temné čtení zejména pro ty, kteří si své hrdiny opravdu zamilovali. **Marvin** a **Herbert**

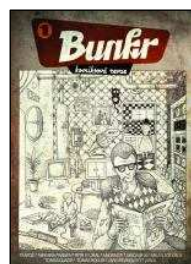

tu však vystupují hlavně proto, aby uvedli nového hrdinu – rudého zajíce **Marvina Destruktora**. S ním by snad mohla být v příštích dílech přece jen větší legrace.

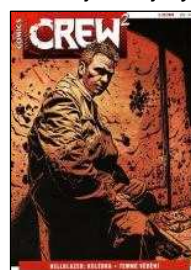
Bryan Talbot zase na **KomiksFEST!u** osobně představil **Pohádku o zlobivé kryse**. Jde zčásti o poctu pohádkové autorce **Beatrix Potterové**, hlavně však sledujeme příběh nešťastné **Heleny**, která je dlouhodobě zneužívána vlastním otcem. Emocionálně silné, autentické, citlivé a do nejmenších detailů propracované dílo dnes využívá řada odborníků pracujících s podobně postiženými dětmi po celém světě.

Taky další novinka si rozhodně zaslouží pozornost. **Mechanická Maggie** je první sebranou knihou komiksových povídek ze slavné série **Love and Rockets**. **Jaime Hernandez** v nich vychází z punkové vlny počátku osmdesátých let a do komiksově historie zapisuje nepřehlédnutelné hrdinky **Maggie** a **Hopey** alias **Las Locas**. Kniha chronologicky zachycuje více než dvacítku jejich příběhů z prvních pěti let.

Českou komiksovou líheň představuje sborník **Bunkr**, o který se nejvýrazněji měrou zasloužil mladý autor tvořící pod pseudonymem **Nikkarin** podporovaný vydavatelem a poradcem v jedné osobě **Tomášem Hibim Matějčkem**. Sympatická retro obálka skrývá desítku komiksů od debutujících autorů, ale i známých komiksových „firem“, jako jsou **Andraste**, **Jaromír 99** nebo **Tomáš Prokůpek**.

Druhým, poněkud překvapivým sborníkem, který byl představen na **KomiksFEST!u**, je **Psí knížka**. Čtrnáct zdaleka nejen komiksových tvůrců se zde pokusilo obrazově zpracovat čtrnáct písňových textů **Ondřeje Hejmy**, a to u příležitosti třicátých narozenin **Hejmovy** kapely **Žlutý pes**. Najdete zde třeba komiksy **Luďka Bárty**, **Michaely Pavlátové**, **Pavla Koutského**, **Tomáše Chluda** nebo **Jiřího Slívy**, který mi ještě před rokem tvrdil, že ho komiks vůbec nezajímá...

Také třidvacáté číslo časopisu **Crew²** zaměřujícího se především na americký komiks stihlo vyjít ještě před **KomiksFEST!em**. Hlavním lákadlem pro fanoušky je **Hellblazer**, dalšími komiksy jsou **Flinch: Temné vědění**, **Smrták junior** a **Hladové přízraky**. Publicistické příspěvky se věnují **Batmanovi**, **Simpsonovým** nebo **Tedu McKeeverovi**.

Manga série **Upíří polibky – Pokrevní příbuzní** pokračuje druhým dílem. Dekadentní dívka Raven Madisonová pokračuje ve svém vztahu s upírem Alexandrem a do cesty se jí staví více komplikací, než si dokázala představit.

A to je konečně vše. Další novinky si nechám raději napříště.

Vhrstí

CoKdoKdyKdeKomuKamJak/a/Proč (poprvé) / Beseda, Adamov

Nájemce Malostranské besedy vybere radnice až v příštím roce...

Tak zní titulek v pražském sešitu MFDNESu z 10. 11. t. r. Vlastní text začíná: „**MB se už v tomto roce nepodaří pronajmout. Radnice Prahy 1 vypsalá nový konkurs, do kterého se mohou noví zájemci hlásit až do 5. května 2009 (...)** Vybraný provozovatel by se měl podílet na konečných úpravách budovy.“ Pokračování si domyslíte sami. Každá přihlášená firma musí složit kauci dva milióny korun... Jedno takové řízení na pronájem před dvěma lety vyhrála společnost *2media*, která kvůli průtahům s podpisem smlouvy trvajícím rok a půl od pronájmu nakonec odstoupila. Ne, že bychom byli tak namyšlení, že se tak děje kvůli tomu, že radnice čeká, až budou z **Radosty a Kobry** uslintaní starci, jimž nelze svěřit ani lžící, natož hudební klub a výstavní stěny pro humorné umění v jeho foyeru. Ale děje se to.

Plotěná: A jako Adamov

První **A** je jako Afrika, druhé **A** znamená Adamov. Marie Plotěná vystavuje v Adamově „obrázky z Afriky a jiné...“ ve Společenském centru v ulici Komenského 6 v Adamově. Vernisáž se koná 16. 11. v 16 hodin, výstava bude k vidění od 13 do 17 hodin jen do 25. listopadu (zájemci, nezaváhejte!)

Afrika je zemí, která na svých historických mapách mívala oblasti tajemné a neprobádané, označené latinským nápisem - HIC SUNT LEONES - zde jsou lvi. Je to země bujné vegetace i pouští, plná flóry i fauny a také pestrých obyvatel a kontrastů. Ale i skrytých rezerv, omezení i možností. Afrika svou chuť po životě nezapře a jsou místa, kde o něj doslova zápasí. Její obyvatelé potřebují vzdělání a motivaci, aby svou zemi i možnosti objevili. Evropská unie Africe podává v tomto směru pomocnou ruku.

Marie Plotěná k tomu píše: „Loni v létě mne vyzvali novináři z Německa, z organizace *Third World Journalist Net*, k obeslání celosvětové soutěže kresleného humoru na téma: **Afrika - žádné příležitosti, kontinent krizí, nebo kontinent renesance - nového zrodu?** (viz vedlejší obrázek pro tento projekt) To bylo loni v létě. Ani jsem netušila, že za rok mne Afrika chytne a udělám výstavu věnovanou jen jí. Po naší letošní dovolené mi to však bylo jasné...“

K výstavě vyšel i text, v němž se výtvarnice svěřuje se svým novým vztahem k Africe a také krátký odstavec o autorce. Zde je:

Marie Plotěná

Malířka a karikaturistka, známá svým kresleným humorem a drásanými pastely. Svou tvorbu prezentovala na početných výstavách samostatných i společných. Její práce jsou zastoupeny ve sbírkách řady muzeí i soukromých sběratelů u nás i v cizině. Vystavovala v mnoha zemích Evropy, Asie i Ameriky. Za svou tvorbu získala 22 ocenění, osm v zahraničí a čtrnáct na domácí scéně.

A když už jsme u Marie Plotěné, tak ještě dodatek k její předchozí účasti na projektu *Hlavou proti chudobě - 21 portrétů osobností města Brna*. Výstava je na webu Student Agency v seznamu jejich aukcí. Portréty tam lze shlédnout a kdo má zájem může si některý z portrétů přihazováním do aukce i zakoupit. Výtěžek půjde na konto Armády spásy pro zakoupení kuchyňky pro bezdomovce.

Adresa: www.marie.plotena.cz (nové webové stránky!)

Má ukrajiština není natolik dokonalá, abych vytěžil z úvodních slov, ze slov v obrázcích či v tiráži dvou brožur všechny informace bez zbytku. Cartoons však mají jednu obrovskou výhodu: Člověk, jenž není slepý, má trochu logické fantazie a hodně smyslu pro humor (tedy člověk jako jsem já) z nich může mít radost. Ba dokonce i tu troufalost, že si při listování píše ještě poznámky pro ostatní.

Vy, kteří jste se nedostali jako já příznivou shodou okolností ke katalogům dvou výstav v Kyjevě, si nyní (s pomocí mého scanneru a klávesnice notebooku IBM) můžete udělat alespoň rámcový dojem o tom, jak se žije karikaturistům na Ukrajině. Z obou svazků o shodném čtvercovém formátu slušných rozměrů 20 x 20 cm (o pouhý centimetr méně našeho Kocourkova) je zřejmé, že se v roce 2004 i v roce 2005 konaly v Kyjevě dvě národní výstavy.

Prvá na téma „**Svobodné volby**“ (Volnyj Vybor) a druhá na téma „**Korupce a právo**“ (Korupcija ta pravo). Odpusťte špatnou transkripci či překlady, je to všechno psané bukvicemi, navíc ještě poněkud jiného typu, než nám lili do hlavy ruštináři ve škole...

Nerad bych se mýlil, ale projekt, jehož produkty nyní listuji, nemá mnoho společného s tamním spolkem karikaturistů. Oba vydala *blagodijná organizacija „Mitec“ s podporou mezinárodního fondu „Vodrodženij“* v metropoli země. Obě uvádí svým slovem **Vladimir Kazanevsky**, asi nejmezinárodnější z tamních cartoonistů - na rozdíl od *Jurije Kosobukina* je to ochotný cestovatel po slavnostních ceremoniálech. A také autor, jenž rád nejen kreslí, ale i píše.

Přesto se obě výstavy od sebe poněkud liší - hlavně obsahem. První byla na vysloveně horké, tehdy aktuální téma - volby. A druhá byla pro změnu soutěžní. Autoři jsou v obou svazcích z dost velké části totožní, ale stavba sborníku je zákonitě jiná. V prvním, klasicky výstavním katalogu, se pořadatel dopustil čtyř kapitol, do nichž chronologicky seřadil vtipy (řečníci a slibující politici; ta-

jemná skříňka = hlasovací urna; dva tábory = JA a JU podle první slabiky jmen obou vůdců; na závěr pak ještě zařadil konkrétní portréty hlavních protagonistů voleb).

Ve druhém svazku, o rok mladším, se už „jede“ podle ocenění. Nejprve tři hlavní ceny pro **Oleksije Kustovského**, **Igora Lukjančenka** a **Dmitrije Skaženika**. Pak zvláštní ceny: opět **Skaženik**, **Olena Curanová**, **Viktor Bogdanov**, opět **Lukjančenko** a **Vasil Voznjuk**. Dál to pak jde podle abecedy od **Bogdanova** až po **Olenu Ziminu**, celkem asi třicítka autorů. Vedle možnosti srovnávat ukrajinské autory mezi sebou se ovšem recenzentovi naskytla nečekaná, neb jen náhodná, možnost konfrontovat je též s díly dalších světových autorů. A to díky katalogu na téma *Justice* v *Penele*, kterým listoval v *GAGu* právě před týdnem! Také zde se hemží sochy spravedlnosti, ale navíc se to tu hýbe rukama, natahujícíma se s penězi či pro peníze a pro obálky... (Nevím, jak vypadají ukrajinské hřivny, ale na obrázcích obíhají spíš US dolary). Valná většina ukrajinských autorů dnes využívá při své tvorbě možností pestrých barev, černobílých kreseb je v obou knížkách jen pár. Ve „volebním“ svazku se dost pracuje s modrou a oranžovou - barvami dvou hlavních volebních táborů.

Starší z knih je sice tenčí (má jen 60 + 4 stránek) ale lepená a s rovným hřbetem. Novější je zase tlustší (72 + 4 str.) ale je pouze scvaknutá dvěma svorkami do věčka. A ještě něco: zatímco v prvním katalogu jsou vtipy od **Kazanevského**, ve druhém nikoliv - **Vladimir** zde byl „hlavou“ soutěžní jury o pěti členech (z nich ještě jeden, **Viktor Kudin**, je - a to dobrým - karikaturistou). Výraznou kresbou upoutává v ukrajinských výběrech mimo výše jmenovaných nositelů cen také **Oleg Dergačov** (uváděn je tu za město Lvov), **Mikola Kapusta**, **Oleksandr Kostěnko**, **Oleg Loktjev** a **Marina Turovská**. Nenašel jsem tu však žádný vtip ani od předsedy

ukrajinského spolku karikaturistů **Kazančeva**, ani od **Kosobukina**.

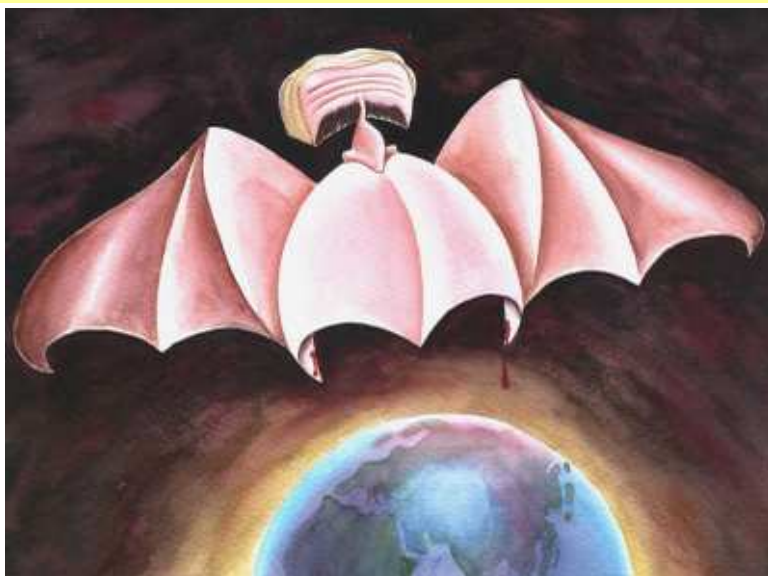
A ještě na závěr o autorech obálek: na předchozích stranách vidíte jejich zmenšená díla - nahoře **Oleksandra Barabanščikova (2004)** a **Viktora Bogdanova (2005)** - viz obr. Celkem ilustrují obsah svazků, kde podobné „veselé postavičky“ účinkují ve velké převaze - „moderní směry“ současné světové cartoonistiky zanechaly na Ukrajině před třemi lety stejně nepatrné stopy jako v našich *Tr-Br*. Pod nimi jsme vybrali po jednom z vtipů z příslušného katalogu - volby od **Kazanevského**, korupci od **Kustovského (viz obr.!).** A na této stránce (viz nahoře!) další dva protikorupční zásahy: vlevo od **Loktěva**, vpravo od **Curanové**.

(ih)

Ze světa / Británie, Rumunsko, Portugalsko...

Kolumbijec Nacaro dodnes nedostal cenu z WPC Sintra 2007

Osmého listopadu se na webu objevila stížnost a prosba o solidární pomoc. Karikaturista Freddy Pibaqué „NACARO“ z Kolumbie marně urguje svou 2. cenu v sekci Karikatura. Nedostal od pořadatelů dokonce ani „monetary prize“ - neboli propozicemi slíbené *chechtáky*. Od dubna t. r. píše bezúspěšně o nápravu řediteli WPC - Mr. *Antonio Antunezovi*. Připomíná, jak absurdní je to situace, když tak světově se tvářící soutěž není schopna dodržet svá vlastní pravidla. Podepsán **Freddy Pibaqué (Nacaro)** - konec října 2008.

Vedle vidíte Portugalci oceněné Nacarovo dílo, vampýřího Bushe s krvavými tesáky...

Vraťme se k mistrům! - volá Crihana na okraj zániku japonské soutěže

Po „návratu mistrů“ do soutěží volá ve své poznámce *THE RETURN TO THE MASTERS* na webu (caricaturque) neposedný karikaturista a častý kritik poměrů v cartoonistickém světě **Florian Doru Crihana** z Rumunska. Ve volném překladu píše:

“Máme cartoonistickou krizi? Ne. Je to jen krize cartoonistických soutěží. Velká - čtete jako slavná - jména světa cartoons odešla ze soutěžní scény, protože mezinárodní soutěže jsou ovládnuty amatéry a začátečníky. Dokonce i jury je často stupidní. Japonská Yomiuri Shimbun je první významnější soutěží, která tento rok zanikla. Neuspěla, protože měla špatnou administraci. Byla zle řízena: po léta Japonci odmítali tvorbu Evropanů. Kupříkladu můj obrázek tam nikdy nebyl vybrán ani na výstavu. Drazí přátelé, toto není krize světového cartoonu – je to pouze neúspěch japonských pořadatelů soutěže Yomiuri Shimbun.” - končí Crihana (kresba: **Crihana**)

(G)

Bomba: British archive puts 120 000 cartoons online

Jak píše Alan Gardner na *The Daily Cartoonists* - (najdete to komplet v originálním znění na adrese <http://dailycartoonist.com/index.php/2008/11/06/british-archive-puts-120000-cartoons-online/>) byl 6. listopadu zpřístupněn *British Cartoon archive* se základnou v *University of Kent*, a má [one of the largest online archives of cartoon art](#) s více než 120 000 britskými politickými a sociálními vtipy od více než 250 cartoonistů od 18. století... V kolekci jsou zastoupeny velké postavy ostrovní karikatury jako *Carl Giles*, *Steve Bell*, *Ralph Steadman* a *Martin Rowson*. BBC hlásí, že celá digitalizace všech prací trvala přes dva roky. (r)

Výroční výstava HDK!

K dobrým zvykům v Chorvatsku patří pořádání výročních výstav. Také letos se proto na podzim ve schránkách a emailových boxech členů HDK objevila pozvánka s textem: **“POZIVAMO VAS DA POŠALJETE RADOVE ZA GODIŠNJU IZLOŽBU KARIKATURA ČLANOVA HRVATSKOG DRUŠTVA KARIKATURISTA”**.

Výstava se bude konat na počátku ledna v Galerii Klovičevi dvori v Zagrebu. Z členů ČUKu se týká pozvání jen **Nenada Vitase**, ale pro zajímavost a pro srovnání pár podmínek z ní: formát A4-A3, počet příspěvků minimálně (!) dva. Každý člen bude zastoupen nejméně jedním svým dílem a k výstavě bude i katalog. Práce mohou být jak originály, tak kopie tištěné na nejméně 100 gramovém papíru...

Na obrázku Zdeněk Svěrák od **Nenada Vitase**.

Tip / Ne Kaplickému, ano Perjovschimu. Proč ne Skoupému...?

Knihovna teď připomíná obrovský skicák

Dejvice - Stěny atria nové technické knihovny v Dejvicích pokryly neobvykle jednoduché kresby. Nejsou dílem dětí ani vandalů, jak by se na první pohled mohlo zdát, ale rumunského umělce **Dana Perjovschiho**, který byl vybrán jako hlavní tvůrce výzdoby pro vznikající budovu knihovny.

Perjovschiho vybrala komise ze tří umělců. V jeho vítězném návrhu je vnitřek knihovny pojat jako skicák, do něhož autor umístí stovky svých jednoduchých kreseb. „Oživí to tak prostor, který je zatím pojat spíše technicky,“ řekl k umělcově tvorbě Jan Kratochvíl ze **Státní technické knihovny**. Návrh rumunského kreslíře spočívá v pokrytí interiérů knihovny situačními i nadčasovými kresbami. „Nyní maluji převážně nadčasová témata. Globální oteplování, problematiku Evropské unie. Příští září přidám díla týkající se studentů, vědců a jejich reakcí na moji výzdobu knihovny,“ vysvětluje výtvarník Perjovschi.

Kriticky se na projekt výzdoby dívá ředitel Národní galerie **Milan Knížák**. „Kladu si otázku, proč to nemůže být Čech, když je to česká technická knihovna,“ přemítá Knížák. Za umělecké dílo přitom knihovna zaplatí několik set tisíc korun. Nová knihovna se poprvé na zkoušku otevře 1. června a naplno v září příštího roku. Očekává se, že ročně její prostory navštíví až 900 tisíc čtenářů. ROBERT OPPELT, s využitím agentury ČTK / Foto: ČTK

Dana Perjovschiho vybrala komise ze tří umělců: dalšími dvěma finalisty byli členové ČUKu, minimalisté **Jaroslav Skoupý a Jan Koutek**. Jak prozradil **Jan Kratochvíl**, bylo to velmi těžké rozhodování, neboť posuzované návrhy se při porovnávání porotcům trochu pomíchaly a komise už nyní nemůže zaručit, že všechny kresby zdobící Technickou knihovnu jsou skutečně dílem vítězného Rumuna.

IVAN HANOUSEK, s využitím rozumu.

Pozn. ed.: Jak si možná pamatujete, měl **Dan Pejrovski** svou výstavu v renomované **Galerii Švestka** v Praze v Petřské ulici už v únoru tohoto roku a v e-GAGu jsme

tomu věnovali přiměřenou pozornost i snímky (viz toto **Koutkovo** foto!)

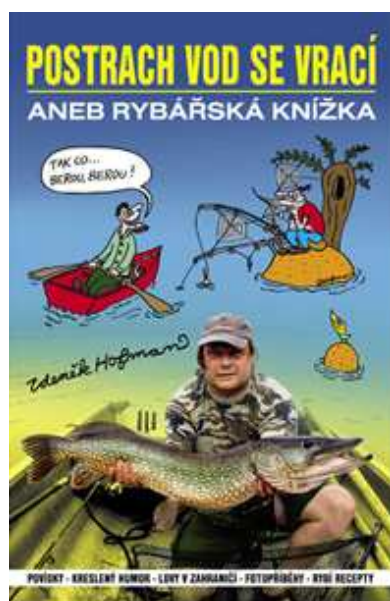

Švejdová: B jako Brno

Dívka se po vás zvědavě otáčí. Je ráno a jsme v Benátkách (olej na plátně). *Co to máš děvče ve vočích, že sem to ještě nevočích?* Už to mám: jsou to oči od Švejdové. Můžete se do nich zpříma podívat i vy, pokud zrovna budete v předvánočním Brně. Tak to má být: v letních Benátkách se chodí pro věku pěkně zrána. Ale šli byste v předvánočním Brně kupovat obraz před devátou? Proto se v **Galerii Hřebíček** na České č. 32 **výstava grafik a obrazů Vlasty Švejdové** otvírá od pondělí do pátku až v 9,30 (otevřeno do 17) hodin, v sobotu už v 9 (do 12) hodin. Přátelé jsou zváni na vernisáž 27. 11. v 17 hodin, kdo nemůže,

má příležitostí fůru: až do 22. prosince. Veselé Vánoce!

(ed)

Postrach vod Hofmana podruhé

Na předvánočním trhu se objeví publikace, jejímž obsahem je z poloviny kreslený humor **Zdeňka Hofmana**. Pod názvem „*Postrach vod se vrací aneb rybářská knížka*“ ji koupíte za 279 korun. Chcete-li se dozvědět ještě více, tak si najdete www.dexempo.cz. Zatím pro lepší orientaci - může se hodit při hledání v přeplněných regálech knihkupců - aspoň obálka (viz vedle!)

Hody se Slívou

Ruth Bondyová: Boží hody. Jak jedli Židé v Čechách a na Moravě. S obálkou **Jiřího Slívy** vychází poslední kniha z trilogie o zvycích židovských obyvatel v českých zemích. Jídlu není závěrečný díl zasvěcen náhodou: *„Židovský Pánbůh nesedí jen tak nečinně na nebeském trůnu: dívá se pod pokličku, na kamna, do trouby, do talíře, a zároveň poslouchá, zdali pokrmu předchází příslušné požehnání, protože chleba se žehná jinak než bramboračka.“* Na autogramiádu 11. 11. od 17 hod. s autorkou, Leo Pavlátém a **Jiřím Slívou** pozvala zájemce *Společnost Franze Kafky*, Široká 14, P-1.

Jiří Žáček: Hovory s mým horším já. Kniha Žáčkových aforismů s ilustracemi a obálkou **Jiřího Slívy** vyjde za týden. Vydává Sulc a Švarc v Praze, vázaný výtisk má 80 stran a stojí Kč 179,-.

Ještě ze světa / Polsko, Turecko, Francie

Už je to tady, aneb: Učíme se Obamu!

Kdo uměl Bushe, může na to zapomenout. A hurá na nového prezidenta Spojených států: vlevo **Omar Turcios** z Klumbie se načisto zbláznil a nakreslil tmavého Ronaldýňa! Vpravo dílo kohosi dalšího!

Krauze vystavuje v Krakově

V polském Krakově od 23. října vystavuje své satirické kresby Andrzej Krauze (nar. 1947). Výstava je v Centru židovské kultury a má název „Se zábavou nejsou žerty“. Autor je laureátem *Złotej, Srebrnej i Brązowej Szpilki* (ceny týdeníku "Szpilki"). V roce 1979 pobýval v Anglii a kreslil pro "The Times", "The Guardian", "The Observer". V letech 1974 - 1981 dělal *obrázkové fejetony* do „Kultury“. Nyní kreslí pro týdeník "Wprost" a spolupracuje s deníkem "Rzeczpospolita". (SAD)

Češi a svět na webu...

Na asi nejlépe sloužícím a nejpřehlednějším cartoonistickém portálu <http://caricaturque.blogspot.com/> běží permanentní „počítání“ připojení - tříděné podle států. Počet návštěv počátkem týdne dosáhl poč-

tu 48 500, a v evidenci je zde už zapsáno 154 různých států. Zájem českých karikaturistů po počátečním umístění ČR kolem 20. místa pomalu klesal, anebo spíš tuto adresu objevili autoři a zájemci z početnějších zemí světa (hrají tu značnou roli velké turecké diaspory v konkrétních zemích). Domácí Turecko na čele mělo u počtu návštěv v pondělí číslo 6724. Následovaly USA cca 6 tisíc, s větším odstupem pak Írán - cca 2 tisíce, dále vybíráme jen orientační „kulaté“ počty: 1500 Německo, 1000 Čína, 500 Austrálie. ČR v tu chvíli vykazovala 434 návštěv (na úrovni Chorvatska). Další kulaté cifry: 300 - Nigérie, 200 - Švýcarsko, 100 - Ghana, 50 - Keňa, 30 - Lotyšsko, 20 - Gruzie, 10 - Sudán. No a třeba 5 návštěv bylo z Afghánistánu a 1 hned z řady zemí - kupř. z Ruandy. (G)

Z fotografa karikografem

V polském čtrnáctideníku "Viva" z 16. 10. 2008, vyšel na 3/4 strany článek o francouzském karikaturistovi jménem **Jean Marie Borot**. Z textíku „**Hvězdy jako malované**“ se dozvídáme, že Borot dříve působil jako... paparazzi. Ale poté, co se s ním Gerard Depardieu soudil, Borot vyměnil foťák za perko. Materiál je ilustrován několika díly umělce a více se o něm prý dozvíte na www.jmborot.com. (pol)

(Na obr.: Tina Turner)

Z pošty / Schubert

„Les misérables“ - ubozí autoři

Mohu místopřísežně prohlásit, že jsem nejen pilným, ale i pozorným čtenářem časopisu e-GAGu. Vždy mne konsternuje recenze o výstavě některého z našich kreslířů, kde je uvedena lakonická zmínka, že ten, nebo tento cartoonista „visí“ v té či oné výstavní síni, nebo galérii. Tak svět oplácí těm, kteří svojí prací chtějí pohnout jeho během, alespoň o 1 cm dopředu. Nám nezbývá, než vyslovit onen latinský citát: „**Sacer esto - buďtež svatí!**“

S neprávem deklasovanými kreatory vždy cítící - Váš
Otto Schubert

Dokument / František Skála o humoru ve svém výtvarném díle

Důvodem setkání bývalých členů skupiny Tvrdohlaví v Českém muzeu výtvarných umění v Praze je 20. výročí zakládající skupinové výstavy. V roce 1987 se devět malířů a sochařů poprvé představilo v Lidovém domě v Praze-Vysočanech, rozešli se v roce 1991. Svým oficiálním vystoupením prolomili zákaz tvůrčích skupin ve Svazu československých výtvarných umělců.

Co v té době bylo pro skupinu důležité?

Vnitřní svoboda práce, kterou nám nikdo nemohl vzít. To bylo nepsané krédo. Naše práce byla radostná, na rozdíl od předchozích generací, kde se ten útlak promítl do jejich mnohdy depresivní práce. My jsme vytvářeli osobní mytologie, svět, do kterého občas prostupuje humor.

Hrajete si často s humorem. Nebojíte se, že spadnete do trapnosti?

Naše generace trapnost přímo vyznávala jako cíl všeho. Čím trapnější, tím lepší. Dělali jsme věci bez zábran. Týká se to filozofie Divadla Sklep, pro které byly zásadní fenomény prudy a stupy. Slovo pruda, které se dnes používá naprosto běžně, jsem údajně vymyslel já. Vzniklo to ze situace, že si člověk musel začít vychutnávat něco naprosto nesnesitelného a nějakým způsobem se tím opájet. (...)

Ale ve svých dílech s humorem nakládáte velmi opatrně.

Jsem na to dost citlivý, protože mám zkušenost, že jen málokdo je schopen rozeznat jemné věci. A když někdo řekne, že se na výstavě báječně pobavil, tak mi to nestačí. Nedělám to proto, abych někoho pobavil. V mé práci je spousta dalších rovin, hlubších a důležitějších. Humor se jen tak zlehka

dotýkám, protože jsem přesvědčený, že svět byl utvořený s velkým humorem. Neplatí to o všech členech skupiny. Jarda Róna je třeba veselý člověk, ale v jeho práci dnes už humoru moc nenajdete. Více s humorem pracuje Petr Nikl. Mám rád, když můžu ukázat svou seriózní práci a jako bonus tu vážnost lehce shodit.

Výběr z rozhovoru *Martiny Bulákové s Františkem Skálou ml.* (synem karikaturisty Františka Skály ze skupiny Polylegran) „*Humoru se jen tak zlehka dotýkám*“ v MFD - 1. 11. 2008 - str. D10.

Kapitoly / Ze života Košťýře *(Citujeme cosi bez svolení z listu od kolegy cestovatele)*

Ahoj Ivane,

Stále si víc uvědomuji, jak se ten náš svět zmenšuje. Na začátku minulého století, kdy byl objeven dokumentární film a Robert Flaherty přiblížil divákům život Eskymáka Nanuka, se svět „scvrknul“ nepatrně. Dnes, kdy máme internet, mohu nasát atmosféru z valného Mánesa ještě týž den, nebo týden díky e-GAGu.

Jak se obyčejně v dopisech psávalo: „*předem mého dopisu Vás všechny pozdravuji.*“ Jelikož si nepíšu deník musím trochu zavzpomínat, co se minulý týden vůbec zajímavého událo. Řekl bych, že týden začal nedělí (9. 11.), kdy jsme byli s Pawlem pozváni na koncert do Zofingenu. Vystupoval zde indický citarový instrumentalista Shalin Shankar. Citar je něco jako „kytár“, ale má to víc strun a místo klasicky ženských křivek kytarového těla, pouze jakýsi velký kokosový ořech. Kdyby můj popis slyšel Shalin, asi by mne nabodl na hřebíkové lůžko. No nic, tenhle indický „jazz“ byl pro mne docela příjemnou novinkou. Jsem zvědavý, jakou novinkou budou pro Shalina naše kresby na vernisáži?

V pondělí nic zajímavého. Kreslím a rozčiluji se, když mi to nejde. Odpoledne jsem se rozhodl, že vedle nového poznání, jak se pere prádlo, ukážu světu, že dokážu i vařit. Pozval jsem totiž Kurta a Pawla na večeři. Termín mé kulinářské vernisáže je stanoven na středu. Tím jsem si definitivně zkasal celé úterý a kus středy, protože se musím připravit na výrobu bramboráků, jinak řečených cmund. Romana mi mailuje recept a tak mohu vyrazit do cooppu, to je místní supermarket, nakoupit potřebné suroviny.

V úterý mi náš hostitel Kurt oznamuje, že v rámci propagace výstavy, pozval na mnou označenou večeři i jednoho novináře regionálních listů. Nejsem moc nadšený, protože vařit pro média je vždy nebezpečné a ještě nebezpečnější když to člověk neumí. Svou střeďeční exhibici popíši pouze ve zkratce. Bramboráky měly divný tvar, ale prý chutnaly. Vše zachránili sládky z Budějovic, kteří poslali do švýcarského obchoďáku Budvar v plechovkách.

Ve čtvrtek kreslím a v pátek dopoledne se fotíme a interwievkujeme do zmíněných novin. Novinář s povděkem vzpomínal na střeďeční houseparty a tak nám chtěl udělat radost. Místo pro interwiev zvolil jednu z místních restaurací. Prý skočíme na kafe a pokecáme. Já si tedy místo kávy objednal velký pivo a Pawel čaj a rum. Vše zvlášť. Pro místní servírku jsme byli trochu za mimozemšťany, protože dopoledne zde chodí lidé popíjet kávu nebo čokoládu, zakusují k tomu pečivo a čtou noviny. No co, přinesli jsme sem trochu východnější kulturu.

Odpoledne odjíždíme do Basileje na vernisáž výstavy **Jeana-Jacquese Sempého**, která se koná v „*Karikatur und cartoon muzeum*“. Mistr sice nepřišel, ale co víc o výstavě povídat? Prostě nádhera. Každý ho zná a proto je zbytečné o tom dále psát. Jen si neodpustím malou zmínku o tom, že by mohlo podobné muzeum vzniknout i v Česku. V basilejském mu-

seu nejsou pouze pořádány výstavy, ale je zde mimo jiné k dispozici i knihovna plná tištěných materiálů ze světa světové karikatury.

V sobotu jsem si přečetl e-mail od Jitky Holečkové, která bydlí nedaleko Sursee v Lucernu. Pozvala mne na nedělní koncert jejich pěveckého sboru. Že mají koncert přímo v centru Lucernu v evangelickém kostele. Svůj plán prozrazuji Pawlovi a tak v neděli v pravé poledne odjíždíme na prohlídku města nazvaného podle lucerny. V pět hodin končíme svou misi v Matthauskirche při poslechu evergreenů Mercuryho, Simona, Gibba aj., v podání *Backgammon chor*, který je opravdu skvělý.

Koncertem však náš výlet nekončí, protože Jitka se rozhodla, že nás pozve na společnou věču se sborem do jedné z lucernských restaurací. A tak jsme si nakonec poslechli koncertní vystoupení sboru ještě jednou v hospodě - a při tom popíjeli pivo.

No, domů jsme dorazili po půlnoci a byli jsme plni všeho.

Pozdravuj.

Jirka Košťýř

P. S.: na fotce - s Jitkou Holečkovou po koncertě v hospodě

Časopisy / Sorry č. 08 / 11

Sorry vstupuje do třetí stovky...

V Sorry č. 201 (11. číslo r. 2008) s FF (fefíkovým ftipem) o *Kočkoví a díře* na titulu a s tradičním *Fámy-zdatem* uprostřed se v úvodní rubrice **Zprávy z horší společnosti** objevují členové ČUKu v akci. Na třech snímcích to jsou **Hofman, Košťýř a Setíkovský**, kteří zdobí zdi smíchovského baru *Špajz* svými díly. Přítomen (leč nevyfocen) byl i **Rakus**. Níže pak se **Košťýř** (u snímku, který už znáte z předminulého e-GAGu) hlásí ze své švýcarské výtvarné stáže, kterou získal díky mezinárodním aktivitám ČUKu (to nezmiňuje). Na 12. stránce je pěkně velký Košťýřův vtip (amorek s lukem a vývrtkou) který znáte z minulého GAGu v barevném „výstavním“ provedení.

V rubrice **Sorry před deseti lety** se vzpomíná podzimu 1998: *v říjnu Sory nevyšlo a dr. Schlee kupuje od ing. Košťála Sorry za milión korun. Sorry vyšlo v listopadu a „Prodalo se neuvěřitelné množství výtisků, jestli jsme měli správná čísla, tak kolem čtyřiceti tisíc. Vzpomínáme!* - píše nepodepsaný Fefík. A dodává: *Máme v Malostranské besedě výstavu.* Byla to výstava kreslířů Sorry v rámci Salonů ČUKu (není tu uvedeno).

Výsledky / Nepál

Himal Southasian Cartoon Competition 2008 Kathmandu - Nepál

Himalajské soutěže se zúčastnilo 173 cartoonistů kteří poslali obrázky na téma **Dramatic Divide: The distance between the powerful and the powerless**. Tříčlenná jury z odborníků pozoruhodných jmen - **Sadanand Menon, Madhuker Upadhyay** a **Kunda Dixit** - vynesla soud - vítězem je Evropan, další dva získali uznání. Jinak se ocenění dostalo především nám neznámým autorům z málokdy na soutěžích vídaných zemí jako Srí Lanka, Pakistan, Nepal, Buthan a Bangladeš... Iránce *Rahmatiho* známe osobně ze slavnostního ceremoniálu v polském Kožuchowě. (r)

WINNER: Husejin Hanusic „Hule“ (Bosnia and Herzegovina) - **viz obr.!**
RUNNER UP: stejně Oktay Bingöl (Turkey) a **Jamal Rahmati** (Iran).

Uznání: Abhijeet Kini (India); Bayram Hajizadeh (Azerbeijan); Chime Rigzin Namgyal (Bhutan); Ferreol Murillo Fuentes "FERROM" (Costa Rica); Hari Nepali (Nepal); Kamruzzaman Ratan (Bangladesh); Karen Haydock (India); Makhmudjon Eshonkulov (Uzbekistan); Malik Sajad (India); Mir Rohullah Sadat (Afghanistan); Muhammad Za-

hoor (Pakistan); N. B. Sudheer Nath (India); Prabhakar Parshuram Wairkar (India); Rajesh K. C. (Nepal); Rodrigo Daniel Nunes de Mato (Portugal); Sabir Nazar (Pakistan); Shanta K Herath (Sri Lanka); Spiro Radulovic (Serbia); Syed Rashad Imam "Tanmoy" (Bangladesh); Triambak Sharma (India). [Editors' Pick list](#) of cartoons for special recognition.

Propozice / Belgie, Německo, Azerbajdžan...

48. International Cartoonfestival Knokke-Heist - Belgie

Soutěž je otevřena pro všechny účastníky od 18 let. Soutěží se v humorné kresbě a v karikaturách slavných osob - mohou to být jednotlivé obrázky i krátké stripy. **Zajímavé: The cartoon may be static (drawn) or moving (computer animated).**

Téma: žádné (volné)

Original drawn cartoons

Počet: maximum 5 příspěvků.

Jakých? The cartoons may not be accompanied by text. Drawings may also be made digitally and submitted on CD-ROM. They may not have been exhibited in Belgium or awarded a prize abroad. They should be packed flat and unfolded.

Rozměr: min. 21 x 30 cm - max. 40 x 60 cm. When submitted on a CD-ROM, the cartoon should be in A4 or A3 format at a resolution of 300 dpi

in TIFF format. Works behind glass, framed or mounted with other materials will not be accepted!

Animated, moving cartoons

Počet: maximum 3 animated cartoons with a maximum duration of **15 min.** per animated cartoon.

Jakých? Animations should be submitted on a DVD (PAL). Submissions are not accepted via URL (YouTube, MySpace, Google Video or Quicktime uploads). No demo versions, only the complete cartoon. Works should be in Dutch or English or with subtitles in either of these languages.

Autoři zaručují originalitu svých prací. Disputes and potential claims in relation to all forms of plagiarism, etc. are the sole liability of the entrant.

Přihláška: Soutěžící přiloží přihlášku / entry form (datum narození a svou signaturu). Na každém obrázku zezadu musí stát jméno a příjmení autora.

Autoři dovoluji použít své práce pro "International Cartoon festival" v Knokke-Heist (cartoon book, catalogue, publicity in the press and other media, posters, folders, calendar, official gifts by the local authorities and/or the festival's organizers, etc.) **Porota:** provede výběr pro výstavu a pro ceny.

Katalog: u nakladatele "Davidsfonds Leuven" vyjde cartoon book a vybraní autoři získají svůj kus.

Vracení: As from this year cartoons will only be returned if this has been indicated on the registration form. The charges for returning such works as will not become the property of the organizing association will be borne by the latter. The organizers will endeavour to handle the return with the utmost care but cannot be held responsible for loss or damages. CD-ROMs a DVD's se nevracejí.

Ceny:

Golden Hat + 3.500 €

Silver Hat + 2.000 €

Bronze Hat + 1.250 €

Knack Cartoon Award = 500 €

Publics Prize = 500 €

+ flight and hotel accomodation in Knokke-Heist during openingsweekend

Výstava: 28. 6. 2009 - 27. 9. 2009

Vernisáž: 27. 6. 2009

DEADLINE: 12. 1. 2009

Adresa: Cultuurcentrum Knokke-Heist vzw Meerlaan, 32, B-8300, Knokke-Heist; BELGIUM

Info: Tel: +32.50.630.430 Fax:+32.50.630.429 ; E-mail: cartoonfestival@knokke-heist.be

2. "Black Cat" Intern. Cartoon Web Contest - Baku, Azerbajdžan 2008

Téma: "Black Humor" (černý humor)

Deadline: 20. 12. 2008

Počet: Max. 1 (2 or more cartoons sent to contest will **not** be accepted)

Rozměr: max.A4; 100 dpi, format (JPEG). Black & white or colored, any style, any technique will be accepted. Name, address, tel and e-mail. The participant must send photo and autobiography.

Na konci soutěže bude výstava všech vybraných prací na internetu.

Adresa: scaferli@gmail.com

